

de la Valira.

Doc. Ant.: 1176: *Moschera* (Valls, *Andorra*, 398); 1218: *Moschera* (*Cart. Tavèrnoles*, 203.11).

La Mosquera, antic poble del municipi de les Coves de Vinromà (*BSCC* XIV, 431; xxviii, 144.12).

Sa Mosquera, raval de Caimari (xl, 70.18; Masc., 10B4 en diu *Ses Mosqueres*).

En forma mossàrab: *Moscaira*, partida de Castell de Guadalest (xxxv, 26.14); potser és el mateix (ben a prop) que *Mosquera*, antiga alqueria islàmica i lloc de moriscos del municipi d'Alcanalí, situat al vessant dret de la vall de Xaló. Documentat *Muscaira* a. 1269 (*A.C.A.* Reg. 15, Jaume I, fol. 105).

2. Nom de boscos, arbres, camps i fonts: *la Mosquera*, bosc del terme de Durro (xiii, 156). *Roure de la Mosquera*, a Gósol (xxxviii, 84.11). *Camp de la Mosquera*, a Sant Joan Fumat (xxxvii, 174,25, 15). Sengles *Font de la Mosquera*, a Cambrils (Solsonès) (xxxviii, 160.17) i a Berga (Torras, *Berg.*, 40).

3. I ss.: Id. en part convertit en nom de persona: 20 *Corral de Mosquera*, a la Vila Joiosa (xxxv, 122.16). *Ca de Mosquèra* i *el Campo de Mosquera*, a Torlarribera (xix, 74.15.16). *Solà de Mosquera*, a Envall.

4. Partides imprecisades: *Mosquera*, a Aín (xxxix, 25 168.8). Sengles *la Mosquera* a Dorve (xxxvii, 70.11), Claret (xviii, 94) i Prats de Molló (xxiv, 35.23).

PLURALS I DERIVATS

En plural, *Les Mosqueres*, veïnat del municipi de la Serra d'En Galceran. *Les Mosqueres de Vacamorta*, 30 antic hostal a Vacamorta, te. Merli (Ribagorça). *Còrrec de les Mosqueres*, a Sureda (*Cerca*, 4, 1959, pàg. 140). Sengles *Font de les Mosqueres* a Borredà (Torras, *Berg.*, 117) i a Fígols de les Mines (xxxvii, 109.8). *Ses Mosqueres*, partida del terme de Sa Pobla (xli, 9.66). 35 *El Mosquer*, *Clot de~* a Amer (xliv, 83); id. a Dorres (xxiii, 95.5).

Mosquero (amb -o mossàrab) pda. del terme de Xixona (J.G.M. 1935).

Mas de Mosquerí, a les Coves de Vinromà (xxviii, 40 150.4). *Grangeta'l Mosquerí*, a l'Alcora (xxix, 115.10).

Bony Moscater, a Civís (xxxvii, 164.6).

La Moscatosa, partida de Noedes documentada l'any 1308 (*RLR* viii, 50).

El Moscador, a Llo (xxiii, 36.17).

Diminutius

La Mosquereta, partida del terme de Betesa (Terrado). *Coll i Puig de ses Mosqueretes*, a Alcúdia (xl, 75.4).

Mosquerola, sengles partides de Palau de Cerdanya 50 (xxiii, 58.13) i Taüll (xiii, 150).

Mosquerola (cast. *Mosqueruela*), mun. aragonès prop del naixement del riu de les Truites, límit occidental del País Valencià.

Mosqueroles, sengles veïnats de Caçà de la Selva i 55 de Santa Margarida i els Monjos.

MOSQUEROLES, poble i cap del municipi de Fogars de Montclús, al vessant meridional del Turó de l'Home, al massís del Montseny.

Doc. Ant.: 908: *Villa Moscariolas* (*Cart. St. Cugat* I, 6); 984: *Mascheroles* (*Cart. St. Cugat* I, 136).

COMPOSTOS

Font de Guardamosquera, a Betesa (Terrado). Per a *Moscalera*, V. ape. a *Molig*. J.F.C.

Mossa V. *Valldemossa*.

MOSSEFRE

Vall i masada a l'extrem Sud del Priorat, ja quasi Ribera d'Ebre.

Pron. *muséfre* a Marçà, i digueren «és un poble molt petit, com una *aldea*» (1936, xiii, 5.21); a Capçanes, després de remuntar aquelles intrincades valls, en la meva enq. de 1936 (xii 14×23) em parlaren de «la vall de *Muséfre* com una grossa barrancada que anava a desaiugar cap a la Serra d'Almos, [poble agre. a l'O. de Tivissa].

Iglésias-Santasusagna (*Guia del Cp. Tarr. a l'Ebre* II, 238) ho descriuen com el barranc que anomenen «de *Mossefra*; i les cases de la masada» a 2h30 de la Serra d'Almos a mig camí de Llaberia, sota els penyalosos vessants del Montalt de Capçanes (pp. 238, 246-7, 16, 78), però llur grafia amb -a no és de fiar, car eren homes molt poc atents a la forma dels noms (d'ells ho deu treure el Nom. *C.E.C.*, quan s.v. *Serra d'Almos*, diu que és en un serradet a l'esq. del barranc de *Mossefra*). Ens atenim, doncs, a la pronúncia amb -e registrada personalment.

ETIM. Salta a la vista que és un nom àrabic: la seva estructura correspon a la dels innombrables participis i «*nomina loci sive instrumenti*»; però el gran nombre de les sibilants, i consonants fricatives i aspirades, d'aquesta llengua torna gairebé impossible arribar-hi a una certitud concreta, sense dades de la història antiga del lloc, ni mencions antigues; que per la modèstia de l'indret, no s'han trobat, ni serà gaire fàcil.

Em sembla, però, probable, vista la naturalesa dels llocs, cercar-hi un derivat de *šāhira* 'penya' (la forma més corrent en hispano-àrab) del clàssic *šāhīr*; del seu plural *as-šuhūr* (*RMa.*, i ja a l'Alcorà), el nom de la serra valenciana *L'Assafor*; *šāhira* «lapis» *RMa.*; *Palc.*: «peña, p. en la mar», pl. *šihār* «rocas de monte».

D'ací el derivat *mūšhir* 'lloc cobert de roques o de grans masses de pedra forta', ben documentat des del Firuzabadí (a.1400) (Lane, 1658b).

No hi ha cap dificultat a suposar que *Mossefre* vingui del diminutiu normal d'aquest mot, o sigui *muššīhir*: car els dims. es formen lliurement i en totes les formes d'àrab, sense que els registrin els